

vi har fået på Vesterbro, har været et forsøg fra regeringens side på at monopolisere det ord.

For efter min mening er et sundhedsrum et sted, hvor man under hygiejniske forhold kan få lov til at indtage sine stoffer, kan få adgang til rene kanyler, kan have sundhedsfagligt personale til stede, der kan sige til, hvis man tager en overdosis eller fixer sig forkert, personale, der kan hjælpe og kan genoplive en i yderste konsekvens. Men det er også et sted, hvor man netop kan modtage en kop kaffe og få en snak og komme i dialog med systemet om, hvordan man kunne tænke sig at komme i behandling. Er der hjælp at hente, hvis man f.eks. er skyldner, eller hvis der er forskellige forhold, der gør, at man bliver ved med at være afhængig?

Det er det, ordet sundhedsrum for mig at se bør dække over. Men jeg er da godt klar over, at det sundhedsrum, vi i dag har på Vesterbro, ikke indeholder den meget, meget vitale del, som jeg mener der bør være, og det er muligheden for at fixe eller ryge de stoffer, man måtte have med.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Vivi Kier for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:03

Vivi Kier (KF):

Jeg kommer jo til om lidt, og så kan vi tage debatten derfra, for jeg er meget, meget uenig. Jeg er til gengæld meget enig i tanken om et sundhedsrum. Det har vi også været med til og vil gerne være med til at kigge på.

Så nævner fru Sophie Hæstorp Andersen det vigtige i, at man så kan være med til at styre en overdosis. Der må jeg jo så sige, at når folk går ind ude fra gaden og kommer med deres stof, er der ingen, der ved, hvad det er for et stof, de kommer med. Nu kan jeg høre, at fru Sophie Hæstorp Andersen siger »hårde stoffer«. Jamen de er forbudt, og det skal de egentlig også være. Jeg synes simpelt hen, at man gør narkomanerne en bjørnetjeneste, og en bjørnetjeneste skal forstås i negativ betydning.

Nu vil jeg gerne spørge: Er fru Sophie Hæstorp Andersen enig i, at hash er et stærkt vane-dannende og kan være et meget afhængigheds-skabende stof?

Kl. 16:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, det er jeg da meget opmærksom på. Men ikke desto mindre retter de her sundhedsrum sig altså imod det, vi normalt kalder de hårde, euforiserende stoffer og ikke imod hash.

Ikke desto mindre vil jeg sige, at regeringen prøver at monopolisere ordet sundhedsrum, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at det allerførste forslag, der blev stillet af en samlet opposition i Folketinget – jeg tror, at det var i 2002 – indeholdt ordet sundhedsrum og indeholdt også muligheden for at fixe i det såkaldte sundhedsrum.

Senere hen er der så kommet en større debat til, og for at overtage den diskussion gik den tidligere sundhedsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, ud og kaldte det sundhedsrum. Men det laver ikke om på, at det i ordets oprindelige betydning var et sted, hvor man under hygiejniske forhold kunne fixe eller ryge hårde, euforiserende stoffer, og hvor der var sundhedsfagligt personale til stede, hvis man fik en overdosis. Der har aldrig været lagt op til, at personalet skulle tjekke stoffernes indhold, men alene at det var til stede for at sikre sig, at der ikke blev fixet forkert, og at man, hvis man fik en overdosis, kunne blive hjulpet tilbage til livet.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 16:05

Tom Behnke (KF):

Jeg tror nu, at forslagsstillerne gør klogt i at skrive fixerum i deres beslutningsforslag, for ellers bliver det jo et fuldstændig virvar af begreber, der flyver rundt i luften.

Det, der er meningen med det, som forslagsstillerne ønsker, er at have et fixerum, altså et sted, hvor narkomaner kan fixe. Det er det, det drejer sig om. Sundhedsrum har noget med sundhed at gøre. Det her har noget at gøre med at fixe. Det er forskellen på de to ting, og så kan man i øvrigt kalde det, hvad man vil, men det gør det jo nemmere, hvis vi taler samme sprog.

Mit spørgsmål går i virkeligheden meget mere på det, som står i beslutningsforslaget, nemlig at forsøget rettes mod de hårdst belastede stofmisbrugere. Nu hørte vi fru Sophie Hæstorp Andersen komme med nogle blod-dryppende beretninger om, hvordan narkomaner skal styrte rundt i gaderne og må fixe sig, mens betjentene løber efter dem med trukket